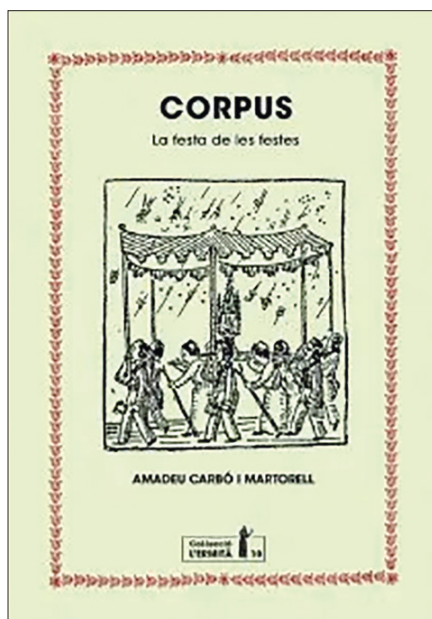

CRÍTICA LITERÀRIA

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
Caputxi

Una excel·lent monografia

AMADEU CARBÓ I MARTORELL
Corpus
La festa de les festes
(L'Ermità, 10) Edicions Morera,
2020, 112 pàg.

Enguany s'acompleix que, a Barcelona, ara fa 700 anys, se celebrà el 1320 la primera processó del Corpus Christi, una «efemèride de gran importància, no només per l'antiguitat d'aquesta processó, sinó per tot el que ha significat i significa» (p. 9). És amb aquesta solemne afirmació que l'expert folklorista i estudiós de les nostres tradicions d'arrel cristiana, Amadeu Carbó, ha volgut encapçalar aquesta modèlica monografia sobre la naixença i el desenvolupament de la festa del Corpus a la Ciutat Comtal.

Amb una redacció molt precisa i amb una claredat expositiva avallada amb el reforç de sòlida documentació, l'autor ens aproxima a la dimensió més popular de la festa del Corpus, que és aquella solemne i festiva processó pels carrers de la ciutat juntament, també, amb les curioses ornamentacions de «l'ou com balla» guarnides als brolladors dels edificis més emblemàtics —com ara al claustre de la catedral—, i deixa per als estudiosos de la teologia l'anàlisi del vessant més profund que motivà la festa del Corpus que, concretament a Barcelona, arribaria a configurar un model celebratiu que, gràcies a la vistositat del seu bestiari, els gegants i les ballades populars entorn de l'Eucaristia contribuï, de manera ben directa, a vertebrar un bon nombre de les processons del Corpus a casa nostra.

Tanmateix, l'autor no oblidar pas que la festa del Corpus Christi «va néixer amb la finalitat de proclamar i incrementar la fe dels catòlics en la presència real de Jesucrist en l'Eucaristia» (p. 15) i, per la fastuositat de la processó barcelonina, l'anomena «la festa de les festes»; un qualificatiu que, d'alguna manera, lliga amb el nom que hi donen els francesos: la «Fête Dieu».

La segona part del llibre és força extensa (vegeu les pàgines 62-104, que ocupen la meitat del llibre!), on trobem la transcripció dels principals textos que han servit a l'autor per redactar aquesta excel·lent monografia. Les il·lustracions, totes molt expressives i ben escollides, com ja és habitual en les publicacions d'Edicions Morera.

RAUXA

La prova

Aquest és el primer número de *Catalunya Cristiana* que es torna a imprimir després de la pandèmia que hem patit. És un exemple més de la lenta represa d'una certa normalitat, també per part de l'Església. Una vegada passat el més fort de la tempesta comencem a treure el cap, però no hi pot haver una tornada a la situació d'abans. I això no només a causa dels canvis que les mesures sanitàries impliquen en el dia a dia de tothom. Els milers de persones que han mort, el daltabaix econòmic, la pobresa creixent i l'angoixa silenciosa però real de moltes persones ens obliguen a replantejar-nos-ho tot, encara més si ens considerem cristians. Malament si tot això que ens ha tocat viure no ens ha trastocat interiorment.

Aquesta pot ser la temptació de qui no hagi perdut cap persona estimada ni s'hagi empobrit; pot veure la tornada a la normalitat com l'ocasió per continuar exactament amb la mateixa vida més o menys superficial que ja duia abans i fer veure que no ha passat res. Ara que la pandèmia ens ha fet experimentar la nostra vulnerabilitat, que ens ha fet veure què és essencial i què és superflu, el cristià no pot fer més que abaixar-se i donar-se tot ell. Però no pas a causa d'un sentiment d'amargor o de por, sinó per amor. Pertànyer a l'Església no vol dir formar part d'un club que garanteix privilegis, ni tan sols uns drets, per més legítims que siguin. El cristià no té dret a res, no pot exigir res, perquè en realitat no té res. No es té ni a ell mateix. Només pot viure de l'amor de Crist, que ho és tot. En aquest temps de tribulació aquesta és la prova que espera a cada cristià i a tota l'Església, i així es veurà si realment sabem estimar fins a la mort.

EDUARD BRUFAU